

XARXA

Vingui a nosaltres el teu regne

*Gràcies, Senyor i Pare de tots,
perquè a Natzaret,
ahora que manifestaves la missió de Jesús,
ens deies també la missió que tindriem,
tots els qui esdevinguéssim seguidors seus.
Però se'ns ha fet tan familiar el teu Fill
i hem escoltat tant sovint el seu missatge,
que avui – davant Jesús – correm el risc
de ser i de fer com la gent de Natzaret:
ens costa d'entendre que aquest Jesús
–que hem conegut i tractat tota la vida–
pugui transformar i salvar les nostres vides.
Fes-nos sentir i acollir l'Esperit de Jesús,
perquè ens mostri el sentit de la nostra missió:
la de ser treballadors del teu Regne,
aquest món nou que ens has confiat
perquè l'alliberem del mal i de la mort.
Vingui a nosaltres el teu Regne, Senyor!*

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc: En aquell temps, Jesús, en la sinagoga de Natzaret, començà així la seva explicació: «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Escriptura». Tothom ho comentava estranyant-se que sortissin dels seus llavis aquelles paraules de gràcia. Deien: «¿No és el fill de Josep, aquest?» Jesús els digué: «De segur que em retraureu aquesta dita: "Metge, cura't tu mateix": hem sentit dir el que has fet a Cafar-Naüm; fes-ho també aquí, al poble dels teus pares».

Però ell afegí: «Us ho dic amb tota veritat: no hi ha cap profeta que sigui ben rebut al seu país natal. En temps d'Elies, quan el cel, durant tres anys i sis mesos, no s'obrí per donar pluja, i una gran fam s'apoderà de tot el país, ben segur que hi havia moltes viudes a Israel, però Elies no va ser enviar a cap d'elles, sinó a una viuda de Sarepta de Sidó. I en temps del profeta Eliseu també hi havia molts

leprosos a Israel, però cap d'ells no va ser purificat del seu mal, sinó Naaman, un leprós de Síria».

En sentir això, tots els qui eren a la sinagoga, indignats, es posaren a peu dret, el tragueren del poble i el dugueren cap a un cingle de la muntanya on hi havia el poble per estimbar-lo. Però ell se n'anà passant entremig d'ells. [Lc 4,21-30]

Salm responsorial 70

R/ Els meus llavis diran a tothom / com m'ajudeu

En vós m'emparó, Senyor, / que no en tingui un desengany. / Deslliureu-me, traieu-me del perill, / vós que sou bo; escolteu i salveu-me. **R.**

Sigueu el meu castell de refugi, / la meua roca salvadora. / Déu meu, traieu-me de les mans de l'injust. **R.**

Vós sou la meua esperança, Déu meu, / he confiat en vós, Senyor, des de petit. / Vós em traguéreu de les entranyes de la mare, / acabat de néixer em vaig emparar en vós. **R.**

D'un cap a l'altre del dia els meus llavis / diran a tothom com m'ajudeu. / M'instruíu, Déu meu, des de petit, / i encara avui us proclamo admirable. **R.**

L'EVANGELI PER A AVUI: La por de ser diferents

Jesús aviat va poder veure què podia esperar del seu propi poble. Els evangelistes no ens han amagat la resistència, l'escàndol i la contradicció que va trobar, fins i tot en els ambients més propers. La seva actuació lliure i alliberadora resultava massa molesta. El seu comportament posava en perill massa interessos.

Jesús ho sap des de l'inici de la seva activitat profètica. És difícil que algú que es decideix a actuar escoltant fidelment Déu sigui ben acceptat en un poble que viu d'esquena a ell. «Cap profeta no és ben rebut al seu poble».

Els creients no ho hauríem d'oblidar. No es pot pretendre seguir fidelment Jesús i no provocar, d'alguna manera, la reacció, la crítica i fins i tot el rebuig dels qui, per diversos motius, no poden estar d'acord amb un plantejament evangèlic de la vida.

Ens resulta difícil viure a contra corrent. Ens fa por de ser diferents. Fa molt de temps que està de moda «estar a la moda». I no només quan es tracta d'adquirir el vestit d'hivern o escollir els colors d'estiu. El «dictat de la moda» ens imposa els gestos, les maneres, el llenguatge, les idees, les actituds i les posicions que hem de defensar.

Es necessita una gran dosi de coratge per a ser fidels a les pròpies conviccions, quan tothom s'acomoda i s'adapta a «el que es porta». És més fàcil viure sense un projecte personal de vida, deixant-se portar pel convencionalisme. És més fàcil instal·lar-se còmodament a la vida i viure segons el que ens dicten des de fora.

Al començament, potser hom escolta encara aquesta veu interior que li diu que no és aquest el camí encertat per créixer com a persona ni com a creient. Però aviat ens tranquil·litzem. No volem passar per un «anormal» o «estrany». S'està més segur sense sortir-se del ramat.

I així seguim caminant. En ramat. Mentre des de l'Evangeli se'ns segueix convidant a ser fidels al projecte de Jesús, fins i tot quan pugui implicar la crítica i el rebuig per part de la societat, i fins i tot dins de l'Església. [J. A. PAGOLA]

Els claretians estan d'aniversari... i el barri també! [08]

1909 A finals de juliol, esclata a Barcelona la Setmana Tràgica: tot començà el dia 26 amb una vaga general que va ser molt secundada. Els enfrontaments van provocar l'alçament de barricades als carrers i la destrucció o incendi d'una vuitantena edificis religiosos a la ciutat: convents, esglésies, col·legis... Entre aquests edificis incendiats hi havia també l'edifici dels Claretians de Gràcia, amb el convent, les escoles... i també l'església que estava a mig construir.

1909-19010 L'inici del curs 1909-1910 es va fer amb moltes dificultats. L'edifici de la comunitat (la Casa Missió) van quedar força malmès pels incendis de finals de juliol (Setmana Tràgica). En canvi, les escoles van quedar completament destruïdes. Hi ha força documentació gràfica de l'estat en que va quedar la Casa-Missió. De les escoles, només es veu molta runa per terra.

Per al temps que duressin les obres de reconstrucció, que previsiblement anirien per llarg, es prendria una solució provisional. Com que una part de l'edifici de la comunitat no havia quedat del tot destruïda, s'hi faria una reparació d'urgència per instal·lar-hi de moment l'escola. Mentrestant, la comunitat dels claretians es traslladaria a un pis del Passeig de Sant Joan, concretament al n. 82. S'aprofitarien els espais menys malmesos del gran edifici: els de l'ala esquerra o de ponent es destinarien a **capella pública**, mentre que en els de l'ala dreta s'instal·laria l'**escola**. No cal dir que tant la capella com l'escola es van haver de començar des de zero. □

«Una església cremada» (Joan Maragall, 1909)

Un temps després d'acabada la Setmana Tràgica de Barcelona [del 25 de juliol al 2 d'agost de 1909] Joan Maragall escriu allò que hauria hagut de ser el sermó del predicador en «una església cremada»:

«Entreu, entreu, la porta és ben oberta; vosaltres mateixos us l'heu oberta amb el foc i el ferro de l'odi; i ara heus aquí que trobeu a dintre el Misteri més gran de l'Amor rediviu. Destruïnt l'església heu restaurat l'Església, la que es fundà per vosaltres, els pobres, els oprimits, els desesperats...

I com ara la vàieu tancada, enriquida per dintre, emparada pels que hi venien a adormir el seu cor en la pau de les tenebres, vosaltres, amb la vostra pobresa i la vostra rebel·lió i la vostra desesperació n'heu envestit la porta, i en els murs tan fermes heu obert la bretxa, i us l'heu reconquistada.

I a nosaltres, els seus ministres, heu tornat, amb la persecució, l'antiga dignitat, i a la nostra paraula l'eficàcia amb la vostra blasfèmia, i al Misteri de la Sang una virtut ja quasi desconeguda, amb la sang nova que s'ha vessat en la lluita. Que és estrany! El foc ha construït, la blasfèmia ha purificat, l'odi al Crist ha reinstaurat el Crist en sa casa...

Aneu-hi entrant, aneu-hi entrant, aquí el trobareu com encara no el coneixíeu, com Ell és en vida i veritat, com Ell vol ésser conegut per tots, i sobretot, per vosaltres...» [JOAN MARAGALL, «L'església cremada», *La Veu de Catalunya*, 18 de desembre de 1909] □

Aquesta setmana ...

Dilluns, 31	20.30 - Pregar la Paraula
FEBRER Dimarts, 1	Beats Màrtirs Claretians. A Barcelona, els recordem així: «Beat P. Càndid Casals i companys màrtirs claretians». 19.00 - Catequesi de Confirmació: Trobada d'informació per a nois/es de 14/15 anys (actualment cursant 3r i 4t d'ESO). Sala parroquial de Cor de Maria (P. Claret, 45 - xamfrà Nàpols)
Dimecres, 2	Festa de la Presentació del Senyor o Candelera Festa de la Vida Consagrada Benedicció de candeles: 1) a la missa d'11:00 a Sant Tomàs i 2) a la missa de 20:00 al Cor de Maria 09.00- 12.30 L'ASSISTENT SOCIAL de l'arxiprestat amb CITA PRÈVIA: 933 44 16 50
Dijous, 3	20:45 - pregària de Taizé CM
Divendres, 4	Aniversari de la mort del Venerable P. Jaume Clotet: Cofundador dels missioners Claretians. Les seves restes es guarden al Santuari del Cor de Maria
Diumenge, 6	Presentació dels nens/es batejats a la parròquia 2020 i 2021
Dimecres, 23	20.30 Trobada parroquial / assemblea oberta a tothom qui vulgui sobre el Sínode: «Per una Església sinodal: comunió, participació i missió. A les properes xarxes anirem informant com serà la trobada. Apunteu-vos-ho! Apunteu-vos-hi!

Dimecres, 2 de febrer...:

La Presentació del Senyor. Jornada de la Vida Consagrada. Patronatge de Vida Creixent.

El dimecres 2 de febrer se celebra aquesta Jornada en què l'Església fa memòria del dia que Jesús, per mitjà de Maria i de Josep, **presentat al Temple de Jerusalem**, va sotmetre la seva vida al Pare.

De la mateixa manera en aquest dia els **consagrats i consagrades** volen renovar l'ofrena d'ells mateixos a Déu per a la salvació del món. El lema d'aquesta Jornada és una afirmació de sinodalitat: «Caminar junts»...

A més, en aquesta diada també es dona gràcies per la presència a les nostres parròquies del **Moviment Vida Creixent**, que com els consagrats, també tenen la Festa de la Presentació del Senyor com a gran Jornada, recordant els seus patrons, els ancians Simeó i Anna.

Parròquia del Cor de Maria: P. Claret, 45-47 - 08025 / Tel. 93 458 60 76

Parròquia de Sant Tomàs d'Aquino: Despatx: Passatge Alió 8 / Tel. 93 457 06 81

Comunitat dels Claretians: 93 476 68 34. // **Mòbil parroquial:** 609 23 47 67